

Skarżąca złożyła zażalenie na ocenę, jak również na brak decyzji dotyczącej przyznania podwyżki wynagrodzenia okresowego, a w tych ramach, odwołała się do wytycznych w sprawie oceny obowiązujących w Europolu. Strona skarżąca podkreśla, że chodzi o oczywisty błąd w ocenie.

Skarżąca twierdzi między innymi, że jej zarzuty zostały uznane za bezzasadne decyzją z dnia 26 czerwca 2007 r. i podnosi naruszenie zasady uzasadnienia, ponieważ odrzucenie zażalenia nie było uzasadnione. Dyrektor Europolu wskazuje jednak, że ocena została wycofana i miała miejsce ponowna ocena. Ta nowa ocena została wykonana w dniu 25 lipca 2007 r.

Niniejsza skarga dotyczy zatem decyzji wydanej w przedmiocie zażalenia, jak również oceny z dnia 25 lipca 2007 r.

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2007 r. — Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa F-108/07)

(2008/C 22/108)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bart Nijs (Bereldange, Belgia) (przedstawiciel: F. Rollinger, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Trybunał Obrachunkowy

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Trybunału Obrachunkowego o odnowieniu mandatu sekretarza generalnego Trybunału Obrachunkowego na kolejny okres sześciu lat, począwszy od dnia 1 lipca 2007 r.;
- subsydiarnie stwierdzenie nieważności dwóch aktów stanowiących jakoby „decyzje organu powołującego”, odpowiednio z dnia 8 grudnia 2006 r. w sprawie wykonania wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 3 października 2006 r. w sprawie T-171/05, oraz z dnia 12 lipca 2007 r. skarżącego sprawie oddalenia zażalenia skarżącego wniesionego w dniu 12 marca 2007 r.;
- obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skarg skarżący powołuje w szczególności następujące okoliczności: i) sekretarz generalny Trybunału Obrachunkowego działał bezprawnie: gdy został poinformowany, w oparciu o relewantne dokumenty, o nadużyciu systemu rent inwalidzkich zamiast wszcząć postępowanie przed Urzędem Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) wyraźnie odmówił zastosowania odpowiednich środków i zbadania sprawy; ii)

jeden z urzędników sprawował swoją funkcję z naruszeniem prawa; iii) wielokrotnie nie opublikowano decyzji o awansie ani dat ich wydania; iv) wybory do Komitetu Pracowniczego w 2004 r. i w 2006 r. odbyły się z naruszeniem prawa z rozlicznych powodów; v) miały miejsce liczne naruszenia procedury w sprawie przyznania awansu, jak również nadużycia kompetencji do przyznawania awansu przez jednego z szefów wydziału i uwzględnienie znacznej ilości interesów osobistych, mogące podważyć niezależność organu powołującego w niemalże wszystkich wydawanych przez ten organ decyzjach; vi) „decyzje organu powołującego” wynikały z interesów osobistych wszystkich przełożonych skarżącego i zatajenia decyzji o oddelegowaniu koleżanki skarżącego do tymczasowego sprawowania wyższej funkcji oraz z braku wszczęcia postępowania przed OLAF; vii) organ powołujący oparł zaskarżone decyzje tym samym skumulowaniu oczywistych błędów co pierwotne decyzje, które zostały potwierdzone, odwołał się do wyroku niemającego powagi rzeczy osądzonej, nie odpierając żadnego z argumentów skarżącego; viii) komisje dokonujące oceny i podejmujące decyzję o awansie nie zostały poinformowane o braku niezależności przełożonych skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2007 r. — Behmer przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-124/07)

(2008/C 22/109)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Joachim Behmer (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Parlamentu Europejskiego dotyczącej przyznania skarżącemu dwóch punktów za zasługi za rok 2005;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o nieawansowaniu skarżącego do grupy zaszeregowania AD 13 w postępowaniu w sprawie awansu za 2006 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Parlamentu Europejskiego w grupie zaszeregowania AD 12, podnosi w pierwszej kolejności niezgodność z prawem decyzji organu powołującego o przyznaniu mu dwóch punktów za zasługi za rok 2005 oraz o nieawansowaniu go do grupy zaszeregowania AD 13 w postępowaniu w sprawie awansu za 2006 r.